

K. M. Klausen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han udtalte sig saa velvilligt overfor den Henstilling, jeg gjorde. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Arbejdet paa Straffeanstalterne bør være af opdragende og belærende Karakter. Men, som nævnt, er det det ikke i Nyborg. Der er ikke noget belærende i at sidde og sy Kokarder i Militærkasketter Maaneder igennem. Det lærer disse Mennesker intet af. Det, man i Regelen opnaar, er, at de unge Mennesker, der har været 6—8 eller 10 Maaneder derovre, har faaet det Stempel paa sig, at de har været i Forbedringshuset, og det gaar de saa rundt med hele Livet. Det havde været langt bedre, om de var kommet paa en Opdragelsesanstalt. Mange af Fangerne i Nyborg er jo ogsaa Recidivister, de kommer igen den ene Gang efter den anden. Man har ikke opnaaet at forbedre dem og bringe dem bort fra Forbrydervejen. Man har tværtimod snarere gjort det umuligt for dem at klare sig i Livet. Derfor vender de stadig atter tilbage til Straffeanstalten. Naar et ungt Menneske har forset sig, skulde han derfor hellere ind paa en Opdragelsesanstalt, hvor der gives Undervisning, og hvor han i Løbet af 2—3 Aar lærer et eller andet Haandværk, saaledes at han kan gaa ud af dette Opdragelseshjem med sit Svendebrev for at have udlært som Smed eller Snedker eller i Landbrug, Gartneri eller i at koge, eller hvad det nu kan være. Saa har den paagældende Betingelse for at kunne ernære sig og kunne klare sig senere hen i Livet. Der har paa en Opdragelsesanstalt været tilstrækkelig lang Tid til, at man har kunnet paavirke disse unge Mennesker, men det kan man ikke gøre i Løbet af nogle faa Maaneder paa Nyborg Straffeanstalt.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at man bør se at gøre Arbejdet opdragende og belærende. Forholdet er nu det, at Straffeanstalten næsten er ved at betale sig, det er maaske ikke saa langt fra, at vi er ved at tjene paa den i Øjeblikket. I alt Fald koster en Straffange i Nyborg ikke Staten ret meget. Da Arbejdet er specialiseret og drives fabrikmæssigt, kan de unge Mennesker meget hurtigt opnaa den Færdighed, der skal til for at udføre et ganske lille specielt Arbejde. For Statens Vedkommende tror jeg, det betaler sig meget godt at forsyne sig fra de fabrikmæssigt drevne Værksteder paa Straffeanstalten i Stedet for at henvende sig til private om at faa de paagældende Ting.

Det glæder mig, som sagt, at den højtærede Minister vil tage de to Spørgsmaal

op til Overvejelse, dels Revisionen af Børneloven af 1905, og dels Spørgsmaalet om saa hurtigt som muligt at faa to Opdragelsesanstalter af strengere Art, hvortil der er saa haardt Trang. Jeg kunde ønske endnu at henstille til den højtærede Minister, at den Kommission, der arbejder paa en Revision af vor Straffelov, snarest maa fuldende sit Arbejde. Ingen kan i Øjeblikket fortænke vore Dommere i, at de dømmer de unge Mennesker til at hensættes i Straffeanstalter. De gør det kun, fordi Loven paabyder det, de kan ikke gøre andet. Vi maa derfor snarest muligt have en Revision af vor Straffelov, saaledes at de unge Forbrydere kan blive behandlet paa en ganske anden Maade, end det nu sker i Straffeanstalterne.

Justitsministeren (Zahle): Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at en Revision af Straffeloven maa finde Sted snarest muligt. Jeg tror ogsaa, at den Kommission, der nu lægger sidste Haand paa Udarbejdelsen af et Udkast til Straffelov, snart vil være færdig med sit Arbejde. Ærede Medlemmer vil erindre, hvorledes det er gaaet med denne Sag. Først var der en stor Kommission, der arbejdede længe og omhyggeligt og bragte til Veje som Resultat et Udkast til en Straffelov. Derefter paatog Universitetets Lærer i Strafferet Professor Torp sig paa Justitsministeriets Opfordring at gaa dette Udkast kritisk igennem. Professor Torps Kritik af Udkastet var meget indgaaende og omhyggelig, og der fremkom fra hans Haand et saa betydeligt Værk, at det maatte anses for nødvendigt at underkaste saavel Kommissionens gamle Forslag som det fra Professor Torp fremkomne en samlet Bearbejdelse. Det er denne, som foregaar i den nu arbejdende Kommission, og det Forslag, som i en nær Fremtid kan ventes fra denne, maa da siges at være saa omhyggeligt forberedt som sjælden noget Lovarbejde. Man tør derfor ogsaa nære Haab om, at det, naar det først bliver forelagt Rigsdagen, vil kunne faa en let Gang gennem denne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Under Forudsætning af Tingets Samtykke vil dette Lovforslag komme til anden og tredie Behandling paa senere Møder i Dag.